

Jogalapok és fontosabb érvek

A felperes 2004-ben panaszt nyújtott be a Bizottsághoz, amiben többek között arra hivatkozott, hogy egy Finnországban építendő új atomerőmű finanszírozása különböző szempontokból állami támogatásnak minősült, ám nem került bejelentésre. A Bizottság 2006-ban az aktát NN 62/A/2006 és NN 62/B/2006 számon két külön ügyre bontotta.

A jelen ügyben a felperes a NN 62/B/2006 állami támogatás ügyre vonatkozó C(2006) 4963 végleges bizottsági határozat megsemmisítését kéri, amely határozatban a Bizottság megállapította, hogy az öt bankból álló konzorcium által biztosított hitel és az AB Svensk Exportkredit („SEK”) által nyújtott kölcsön az EK 87. cikk (1) bekezdése értelmében nem minősül állami támogatásnak.

A felperes arra hivatkozik, hogy az a tény, hogy a Bizottság az aktát két elkülönült ügyre bontotta, mind eljárási, mind anyagi jogi szempontból jogellenes. A felperes szerint csupán a francia COFACE export-hitel biztosítási ügynökség által nyújtott kezesség miatt lehetett olyan alacsony kamatozású hitel és kölcsönt nyújtani a hivatkozott projektre. Ugyanakkor a COFACE részvételének állami támogatással kapcsolatos aspektusaival az NN 62/A/2006 ügy foglalkozik. A felperes ezért azt állítja, hogy az akta két elkülönült ügyre való bontása és így a kezesség-tényezőnek a NN 62/B/2006 ügyből való kiemelése vezette a Bizottságot arra a téves megállapításra, hogy a hitellehetőség és a SEK-féle kölcsön ilyen alacsony kamatú nyújtása nem minősülhet állami támogatásnak egyszerűen amiatt, hogy a résztvevő bankok a Bizottság szerint magántulajdonban vannak.

A felperes továbbá arra hivatkozik, hogy még ha nem is vesszük figyelembe a COFACE kezességvállalását, a hitel és a SEK-féle kölcsön akkor is állami támogatásnak minősül, mivel:

- a hitelt alacsony kamatozással biztosította az a konzorcium, amelyben a BLB és a BNP Paribas bankok is részt vettek, amelyek viszont a felperes szerint állami tulajdonban vannak; továbbá
- a SEK által nyújtott kölcsönt egy 100 %-os állami tulajdonú bank nyújtotta a piaci szintnél alacsonyabb kamattal.

Végül a felperes az indokolás hiányára, valamint nyilvánvaló értékelési hibára hivatkozik.

Alperes: Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)

A másik fél a fellebbezési tanács előtti eljárásban: Altana Pharma AG (Konstanz, Németország)

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság helyezze hatályon kívül az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának az R 302/2005-4. sz. ügyben 2007. február 8-án hozott határozatát és hagyja helyben a felszólalási osztály 2005. január 26-i határozatát;
- az Elsőfokú Bíróság a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalt kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

A közösségi védjegy bejelentője: Altana Pharma SA.

Az érintett közösségi védjegy: a „PRAZOL” szóvédjegy az 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában (lajstromszám: 1 154 269).

A felszólalási eljárásban hivatkozott védjegy vagy megjelölés jogosultja: a felperes.

A hivatkozott védjegy vagy megjelölés: a „PREZAL” nemzeti szóvédjegy az 5. osztályba tartozó áruk vonatkozásában.

A felszólalási osztály határozata: a felszólalásnak helyt adott.

A fellebbezési tanács határozata: a felszólalási osztály határozatát hatályon kívül helyezte és a felszólalást elutasította.

Jogalapok: A fellebbezési tanács nem hasonlította össze átfogóan a védjegyeket valamennyi lényeges szempont figyelembevételével.

2007. március 30-án benyújtott kereset – Aventis Pharma SA kontra OHIM – Altana Pharma (PRAZOL)

(T-95/07. sz. ügy)

(2007/C 117/51)

A keresetlevél nyelve: angol

Felek

Felperes: Aventis Pharma SA (Antony, Franciaország) (képviselő: R. Gilbey ügyvéd)

2007. március 23-án benyújtott kereset – Telecom Italia Media kontra Bizottság

(T-96/07. sz. ügy)

(2007/C 117/52)

Az eljárás nyelve: olasz

Felek

Felperes: Telecom Italia Media (Róma, Olaszország) (képviselők: prof. F. Bassan és S. Venturini ügyvédek)

Alperes: az Európai Közösségek Bizottsága

Kereseti kérelmek

- Az Elsőfokú Bíróság elsődlegesen semmisítse meg a C 52/2005 (ex NN 88/2005, ex CP 101/2004) állami támogatásról szóló, 2007. január 24-i C(2006) 6634 végleges bizottsági határozatot, valamint minden kapcsolódó, ezt követő és ezt megelőző jogi aktust;
- másodlagosan, semmisítse meg a C(2006) 6634 végleges bizottsági határozatot abban a részében, amelyben az olasz államot a határozatban előírt módon a támogatás visszatérítésére kötelezi;
- minden esetben kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére. Ennek minden jogkövetkezményével.

Jogalapok és fontosabb érvek

A jelen kereset a Bizottság azon határozata ellen irányul, amely jogellenesnek minősítette az olasz állam által a 2004. és 2005. évek vonatkozásában digitális dekóderek beszerzésére nyújtott támogatásokat. E tekintetben hangsúlyozásra kerül, hogy az ugyanezen a napon elfogadott másik határozat az EK-Szerződés 87. cikkének c) pontjával összeegyeztethetőnek minősítette a nyílt API-val rendelkező digitális dekóderekhez 2006 tekintetében nyújtott támogatásokat.

A felperes szerint a 2006. évi jogszerű, és a 2004. és 2005. évi jogellenes támogatás közötti különbség ez utóbbi évek tekintetében a műholdas televíziózáshoz szükséges dekóderek finanszírozásának kifejezett kizárását jelenti, amely tehát *de jure* kizárásnak tekinthető, míg 2006 tekintetében csak „*de facto*” kizárásról van szó, mivel ez a monopolisztikus SKY platform által választott „nem nyílt” dekóder.

Kérelmének alátámasztására a felperes az alábbiakra hivatkozik:

- az alperes által elkövetett értékelési hiba. E tekintetben arra hivatkozik, hogy:
 - az intézkedés szükséges volt a digitális technológiára való áttéréshez: a *switch off*-ra vonatkozó törvényi határidő (2006) nem volt (és ésszerűen tekintve nem is lehetett) jogvesztő.
 - az intézkedés nem helyettesítette a műsorszolgáltatók egyébként megtett kezdeményezését. Ez utóbbiaknak ugyanis, a földi digitális piac sajátosságai okán, egyáltalán nem állt érdekében a dekóderek beszerzésének finanszírozása, mivel:
 - (i) nem állnak vertikális integrációban a szoftverek vagy a dekóderek gyártóival;
 - (ii) nem rendelkeznek a havi előfizetésen alapuló üzleti modellel, amely lehetővé tenné az időbeli finanszírozást; és
 - (iii) a földi dekóder több, egymással versenyben lévő földi szolgáltató kártyáját is fogadni tudja.

- az intézkedés két okból sem különböztette meg hátrányosan a műholdas műsorszolgáltatókat. Először is, mivel ezek egy másik, a Bizottság által tévesen egységesnek minősített piacon folytatják tevékenységüket. Másodsor, mivel e műsorszolgáltatókat *de facto* már kizárták, mivel abban az időben már a SKY – monopolisztikus platform Olaszországban a műholdas televíziózásban – nem nyitott standarddal működő, tehát támogatásra nem érdemes tulajdonosi platformmal rendelkezett, amint azt a Bizottság a 2006. évi intézkedésről szóló határozatában megállapította.

- Az intézkedésnek a piacra gyakorolt hatása kiszámítása tekintetében figyelembe vett időszak nem lehet a teljes 2004-2005 közötti időszak, mivel a TIMedia első, pay-per-view ajánlatát a földi digitális piacon 2005. január 22-én tette közzé és bocsátotta forgalomba. A határidő tekintetében nem lehet figyelmen kívül hagyni azt a tény, hogy 2005. szeptember 1-jétől kezdve a támogatást csak az all digital területek fogyasztóinak nyújtották, vagyis azon tartományoknak (Val D'Aosta és Szardínia), amelyek tekintetében az átmenet előzetes lezárása került előírásra. A támogatás funkcionális és területi síkra korlátozódott. A TIMedia visszatérítheti a támogatást, mivel a figyelembe vett időszak során nem ért el további nyereséget. A költségek ugyanis meghaladják a bevételeket, ami az indulás állapotában szokványosnak tekinthető. A Bizottság többek között azt kéri, hogy a visszatérítés összegét azon nézői többszámából eredő nyereségekkel kiindulva határozzák meg, amely nézőket az intézkedés vonzott a pay-per-view földi digitális televíziózás felé. E nyereséget úgy kellene kiszámítani, hogy a felhasználók átlagos bevételét meg kell szorozni a további felhasználók becsült számával. A valóságban a további nyereséget a további költségeknek a további (nem átlagos) bevételekből történő levonásával kell kiszámítani. A további felhasználókból eredő nyereség ugyanis, amelynek nem sok köze van a pay-per-view események megvásárlásához, alacsonyabb, mint a felhasználók átlagából eredő bevétel.

- Az EK-Szerződés 87. cikke (1) bekezdésének és 87. cikke (3) bekezdése c) pontjának megsértése és helytelen alkalmazása, mivel a Bizottság nem bizonyította, hogy az intézkedés torzítja, vagy alkalmas arra, hogy torzítsa a versenyt, és ezért az EK 87. cikk (1) bekezdése szerinti állami támogatásnak minősül. Azt sem bizonyította, hogy az EK 87. cikk (3) bekezdése szerinti kivételt miként lehet alkalmazni a dekóderek gyártóira, és az ezeket használó műsorszolgáltatókra pedig nem, mikor ezek is közvetlen kedvezményezettek.
- A megtámadott határozat belső ellentmondásossága és nyilvánvaló logikátlansága. E tekintetben hangsúlyozásra kerül, hogy a Bizottság szerint az intézkedés csak egyes közvetlen kedvezményezettekkel (televíziós műsorszolgáltatók), nem pedig másokkal (a dekóderek gyártói) szemben szelektív.